

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Ndt/27/2017
Identifikačné číslo spisu: 8109010832
Dátum vydania rozhodnutia: 8. novembra 2017
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8109010832.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. novembra 2017 v Bratislave, v trestnej veci proti odsúdenému V. A., pre prečin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a iné, o návrhu odsúdeného na odňatie a prikázanie veci takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku trestná vec odsúdeného V. A., vedená na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 5 Tos 27-28/2017, sa tomuto súdu neodníma.

O d ô v o d n e n i e

Na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 41T/53/2009 je vedené trestné konanie proti odsúdenému V. A. pre prečin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona. Vec bola predložená Krajskému súdu v Prešove pod sp. zn. 5 Tos 27/2017 na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov z 30. júna 2017, sp. zn. 41T/53/2009, ktorým okresný súd samosudcom JUDr. Mariánom Vorobelom podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku zamietol námietku zaujatosti, ktorú podal 26. júna 2017 odsúdený proti samosudcovi JUDr. Mariánovi Vorobelovi. Krajskému súdu bola trestná vec predložená aj na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov z 30. júna 2017, sp. zn. 41T/53/2009, ktorým okresný súd samosudcom JUDr. Mariánom Vorobelom podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorá mu bola určená trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 41T/53/2009 z 20. októbra 2009 a uložený trest odňatia slobody podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 28 (dvadsiatich ôsmich) mesiacov vykoná, ktorá je na krajskom súde vedená pod sp. zn. 5 Tos 28/2017. Odsúdený V. A. doručil súdu podanie z 25. júna 2017, z obsahu ktorého vyplýva námietka zaujatosti proti vo veci konajúcemu sudcovi Okresného súdu Prešov JUDr. Mariánovi Vorobelovi, všetkým sudcom Okresného súdu Prešov, ako aj Krajského súdu v Prešove, v podstate s odôvodnením, že 14. júna 2017 odsúdený obdržal list od jemu neznámej V. Y., na základe ktorého dospel k záveru, že niekto sa dohodol so samosudcom na premene podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienečný trest, pričom takýto postup je v rozpore s Trestným poriadkom. V nadväznosti na to vo veci konajúci samosudca JUDr. Marián Vorobel rozhodol uznesením z 30. júna 2017, sp. zn. 41T/53/2009, že nie je z vykonávania úkonov trestného konania v danej veci vylúčený

(podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku). Toto rozhodnutie napadol odsúdený sťažnosťou, o ktorej v súčasnosti rozhoduje Krajský súd v Prešove pod sp. zn. 5 Tos 27/2017. Súdu bolo doručené podanie odsúdeného z 24. júla 2017, z obsahu ktorého vyplýva námietka zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Prešove. Odsúdený ju odôvodnil tým, že sudca Okresného súdu Prešov JUDr. Marián Vorobel pozná mnohých sudcov Krajského súdu v Prešove a je s nimi v blízkom priateľskom vzťahu. Od iných odsúdených odsúdený počul, že jeho osoba je témou rozhovorov sudcov na okresnom a krajskom súde. Okresný súd Prešov uznesením z 30. júna 2017, sp. zn. 41T/53/2009, rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, o ktorej v súčasnosti rozhoduje Krajský súd v Prešove pod sp. zn. 5 Tos 28/2017. Vzhľadom na to, že odsúdený V. A. vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým sudcom krajského súdu a požiadal o odňatie veci tomuto súdu a jej prikázanie na rozhodnutie inému súdu, predsedníčka senátu Krajského súdu v Prešove predložila dňa 10. októbra 2017 predmetnú trestnú vec spolu s vyjadreniami všetkých sudcov krajského súdu na rozhodnutie o tomto návrhu odsúdeného Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade takéhoto návrhu preskúmal predložený spisový materiál a zistil, že návrh na odňatie a prikázanie veci odsúdeného V. A. nie je dôvodný. Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa. O odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia dôležitými dôvodmi sú predovšetkým také okolnosti, ktoré v konkrétnom prípade umožnia celkovo lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie jeho účelu iným súdom toho istého druhu a stupňa ako súdom miestne príslušným. Sú to teda predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, zásadu ústnosti a bezprostrednosti, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov, dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu, čo najrýchlejšie prerokovanie a rozhodnutie veci. Pri úvahách, či v konkrétnom prípade sú dané dôležité dôvody odňatia a prikázania veci, treba hodnotiť všetky do úvahy prichádzajúce argumenty pre takýto postup a v ich vzájomnej súvislosti. Ústavným zákonom zo dňa 9. januára 1991, číslo 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a tiež prijatím Ústavy Slovenskej republiky s účinnosťou od 1. októbra 1992 výrazne stúpol význam ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Vyplýva to z článku 38 ods. 1 Listiny a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon“. Obsahom tejto ústavnej zásady je vo všeobecnejšej rovine aj pravidlo, že vec musí prejednať ten samosudca (senát) vecne a miestne príslušného súdu, ktorému vec napadla v súlade s vopred stanovených pravidlami obsiahnutými v rozvrhu práce daného súdu. Z takto stanovených pravidiel však môžu existovať výnimky, ale len v odôvodnených a zákonom predpokladaných prípadoch. Je však treba konštatovať, že ide vždy o výnimku z pravidla, ktorú nemožno bezdôvodne nadužívať. Pre zákonnú zmenu príslušnosti súdu, t. j. pre výrok, ktorým sa mu konkrétna vec odníma a prikazuje sa inému súdu toho istého druhu a stupňa, musia byť teda splnené tak závažné „dôležité dôvody“, ktoré sú zrovnateľné s ústavnou zásadou príslušnosti súdu v zmysle jej článku 48 ods. 1. V danom prípade takéto dôvody odsúdený V. A. vo svojom návrhu na odňatie a prikázanie veci neuviedol a nevyplývajú ani z obsahu trestného spisu. Trestnú vec navrhuje odsúdený odňať krajskému súdu z dôvodu údajného blízkeho priateľského vzťahu medzi vo veci konajúcim samosudcom okresného súdu a sudcami krajského súdu. Svoje tvrdenie o zaujatosti sudcov krajského súdu odsúdený podložil svojím subjektívnym pocitom a tvrdeniami „iných odsúdených“. Odsúdený neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by mohli v danom prípade spochybňovať objektivitu a nestrannosť sudcov krajského súdu. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že jeho argumentácia nie je založená na objektívnych okolnostiach. Navyše súčasťou spisového materiálu sú aj vyjadrenia všetkých sudcov Krajského súdu v Prešove, ktorí sa zhodne vyjadrili, že v predmetnej veci sa necítia byť zaujatí. Z relevantného spisového materiálu nevyplývajú ani žiadne ďalšie okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 23 ods. 1 Trestného poriadku na odňatie veci Krajskému súdu v Prešove a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa, a preto rozhodol tak, že trestnú vec odsúdeného V. A. vedenú na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 5 Tos 27-28/2017 tomuto súdu neodníma.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.